

طراحی حسگر زیستی تشدید پلاسمون سطحی شامل بلور فوتونی یک بعدی برای تشخیص بیماری سرطان

مریم شریفی^۱، حمید پاشایی عدل^۲، حبیب تجلی^۳ و علیرضا بهرامپور^۴

۱. دانشکده علوم و فناوری های نوین، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته کرمان، کرمان

۲. دانشکده فیزیک، دانشگاه تبریز، تبریز

۳. قطب علمی فوتونیک، پژوهشکده فیزیک کاربردی و ستاره شناسی، دانشگاه تبریز، تبریز

۴. دانشکده فیزیک، دانشگاه صنعتی شریف، تهران

(دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۱۰/۲۴؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۹۴/۱۰/۲۹)

چکیده

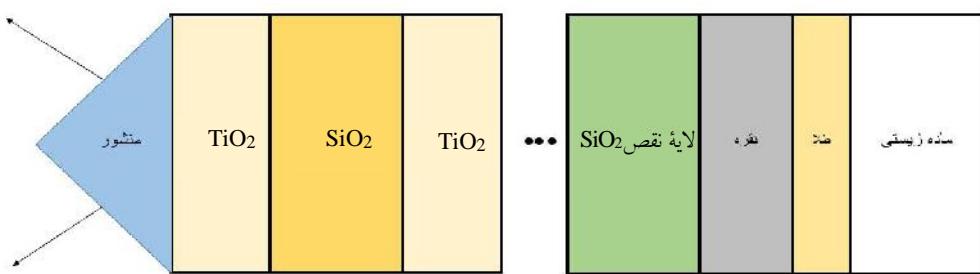
در سال های اخیر پیشرفت و توسعه حسگرهای زیستی با حساسیت بالا از اهداف اصلی دانشمندان برای تشخیص و جلوگیری از بیماری به شمار می آید. بر این اساس در این مقاله، حسگر زیستی تشدید پلاسمون سطحی بر پایه ساختارهای لایه ای یک بعدی طراحی شده است. با توجه به این موضوع که کیفیت حسگرهای زیستی تشدید پلاسمون سطحی شدیداً به نیم پهنا و مقدار بازتابندگی در منحنی تشدید پلاسمونی وابسته است، با استفاده از روش ماتریس انتقال، ساختار جدید طلا / نقره / نقص $N / TiO_2 / SiO_2$ برای ارضای این دو شرط ارائه گردیده است. همچنین حساسیت این حسگر محاسبه شده و از آن برای تشخیص سرطان خون در سلول های یورکات استفاده شده است.

واژه های کلیدی: بلور فوتونی یک بعدی، حسگر زیستی تشدید پلاسمون سطحی، روش ماتریس انتقال

۱. مقدمه

حسگرهای زیستی تشدید پلاسمون سطحی، در ترکیب با بلور فوتونی، حساسیت قابل ملاحظه ای دارد و در تشخیص مولکول های زیستی و تشخیص بیماری هایی که در آنها تغییر ضریب شکست گونه زیستی رخ می دهد، به کار می رود. حساسیت، حداقل بازتابندگی، نیم پهناي باريکتر طيف بازتابندگی، سه عامل مهم در عملکرد حسگرهای زیستی تشدید پلاسمون سطحی می باشد [۱و۲]. روشهای که در اینجا به آن

حسگرهای زیستی، دستگاه های تحلیلی هستند که می توانند گونه های شیمیایی یا بیولوژیکی را تشخیص دهنند. در این میان حسگرهای زیستی نوری توجه زیادی را در زمینه دارو، کنترل کیفیت مواد غذایی و تست های محیطی به خود جلب کرده است. در انتخاب حسگرهای زیستی، حسگرهایی که از حساسیت بالایی برخوردار باشند، بیشتر قبل توجه هستند.

شکل ۱. (رنگی در نسخه الکترونیکی) طرح واره‌ای از حسگر زیستی تشدید پلاسمون سطحی طراحی شده.

بزرگتری دارند، استفاده از این حسگرهای زیستی برای تشخیص بیماری سرطان مناسبند [۷]. اما با علم بر این که در بلورهای فوتونی می‌توان پنهانی نور بازتابش را کنترل نمود و ترکیب بلور فوتونی با حسگرهای زیستی تشدید پلاسمون سطحی می‌تواند سبب افزایش بیشتر حساسیت آنها بشود، بنابراین در این مقاله سعی شده است که حسگر زیستی تشدید پلاسمون سطحی در ترکیب با بلور فوتونی، برای تشخیص سرطان خون با حساسیت بالا طراحی شود.

سرطان خون یا لوکمیا بیماری پیش‌رونده و بدخیم اعضای خون‌ساز بدن است، و می‌تواند روی مغز استخوان، سلول‌های خونی، غدد لنفاوی، و دیگر قسمت‌های دستگاه لنفاوی تأثیر بگذارد. در صورت تشخیص به موقع، در مواردی تا ۹۰ درصد باعث بهبود این سرطان می‌شود.

در طراحی این حسگر به دلیل قابلیت تفکیک بالا در نمودار بازتابندگی فلز نقره و همچنین مقاومت شیمیایی بالای فلز طلا در میان سایر فلزات، برای ایجاد تشدید پلاسمون سطحی از جفت لایه فلزی طلا- نقره استفاده شده است، که بهترین گزینه برای انتخاب سطحی است که با مواد زیستی در تماس است [۸ و ۹].

۲. مواد و روش‌ها

ساختار حسگر زیستی تشدید پلاسمون سطحی طراحی شده در شکل ۱ نشان داده شده است. در این ساختار بعد از منشور BK_7 با ضریب شکست $n_{\text{BK}_7} = 1.51509$ ، یک بلور فوتونی یک‌بعدی متشکل از لایه‌های TiO_2 با ضخامت ۸۵ نانومتر و SiO_2 به ضخامت ۲۱۰ نانومتر قرار می‌گیرند. ضریب شکست این لایه‌ها به ترتیب $n_{\text{SiO}_2} = 1.451$ ، $n_{\text{TiO}_2} = 2.232$ می‌باشد. در

پرداخته می‌شود، استفاده از تحریک امواج سطحی و اندازه‌گیری طیف بازتاب داخلی کلی تضعیف شده است، که دارای دقت قابل قبولی برای کاربرد در حسگرهای زیستی است.

با در نظر گرفتن محور x مماس بر سطح جدایی دو محیط، و محور z عمود بر آن، میدان‌های امواج سطحی به شکل زیر می‌باشد [۳].

$$F = \begin{cases} F_1 e^{-r_j z + i s x - i S t} + \text{c.c.}, & \text{برای } (z^+) \\ F_2 e^{+r_j z + i s x - i S t} + \text{c.c.}, & \text{برای } (z^-) \end{cases} \quad (1)$$

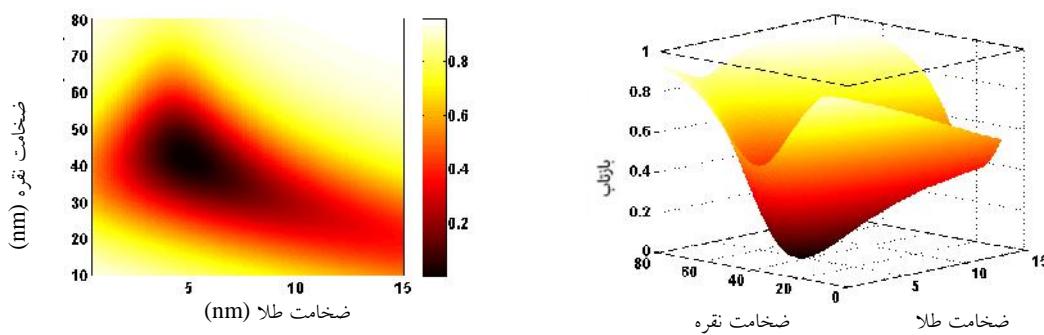
که در اینجا S بیانگر مؤلفه مماسی بردار موج امواج سطحی و r_j به ترتیب مؤلفه‌های عمودی بردار موج امواج سطحی در دو محیط مختلف است، که به صورت

$$r_j = \sqrt{s^2 - \frac{S^2}{c^2}} v_j \quad j = 1, 2$$

تعریف می‌شوند. v و z نشانگر گذردهی الکتریکی و تراوایی مغناطیسی محیط z است. در این حالت با توجه به معادلات ماکسول و شرایط مرزی میدان‌های الکتریکی و مغناطیسی، شرط تشکیل امواج سطحی، به ترتیب برای قطبش‌های TM و TE به صورت زیر خواهد بود

$$\begin{cases} \frac{r_1}{v_1} + \frac{r_2}{v_2} = 0, & \text{برای } TM \\ \frac{r_1}{v_1} + \frac{r_2}{v_2} = 0, & \text{برای } TE \end{cases} \quad (2)$$

مزیت حسگرهای زیستی تشدید پلاسمون سطحی، حساس بودن تشدید پلاسمون به تغییر ضریب شکست محیط نمونه است. همچنین در این روش لزومی به نشان دار کردن مولکول‌های زیستی با مواد فلورسنت نیست. از طرف دیگر با توجه به اینکه سلول‌های سرطانی، به دلیل داشتن مقدار پروتئین بیشتر در هسته خود، نسبت به سلول‌های سالم، ضریب شکست

شکل ۲. (رنگی در نسخه الکترونیکی) نمودار سه بعدی تغییرات ضخامت لایه های فلزی طلا و نقره.

می کند [۱۱]، تغییر در ضریب شکست ماده زیستی باعث تغییر در بردار موج پلاسمون سطحی شده و این تغییر باعث جابه جایی زاویه تشدید پلاسمون در طیف بازتابندگی می شود

$$k_{sp} = \left(\frac{S}{c} \right) \left(\sqrt{\frac{v_{Bio} \times v_g}{v_{Bio} + v_g}} \right). \quad (3)$$

برای به دست آوردن طیف بازتاب داخلی تضعیف شده دستگاه از روش ماتریس انتقال استفاده شده است. طبق این روش می توان میدان های الکتریکی و مغناطیسی را در انتهای هر لایه به میدان های الکتریکی و مغناطیسی در ابتدای لایه ارتباط داد [۹]

$$\begin{pmatrix} H_{1,i} \\ H_{1,r} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} S_{11} & S_{12} \\ S_{21} & S_{22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \vdots \\ H_{N,t} \end{pmatrix}, \quad (4)$$

$$\begin{pmatrix} S_{11} & S_{12} \\ S_{21} & S_{22} \end{pmatrix} = S_{1,N} = T_{1,2} P_1 T_{2,3} P_2 \dots P_{N-1} T_{N-1,N}, \quad (5)$$

به طوری که ماتریس های P_j, T_{ij} عبارتند از

$$T_{ij} = \frac{1}{t_{ij}} \begin{pmatrix} 1 & r_{ij} \\ r_{ij} & 1 \end{pmatrix} \quad (6)$$

$$P_j = \begin{pmatrix} \exp(i k_{zj} d_j) & \vdots \\ \vdots & \exp(-i k_{zj} d_j) \end{pmatrix} \quad (7)$$

که t_{ij}, r_{ij} به ترتیب ضرایب فرنل بازتاب و عبور در مرز لایه $i-j$ هستند. بنابراین ضریب بازتاب به صورت زیر تعریف می شود

$$r_{i,N} = \frac{H_{1,r}}{H_{1,i}} = \frac{S_{12}}{S_{22}}, R = rr^*. \quad (8)$$

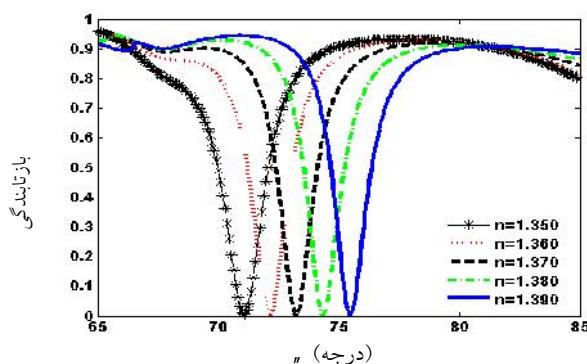
۳. بحث و بررسی نتایج

شکل ۲ تغییرات بازتابندگی نمونه طراحی شده را برحسب ضخامت لایه های طلا و نقره برای رسیدن به کمینه بازتابندگی را نشان می دهد. همان طوری که از این شکل بر می آید

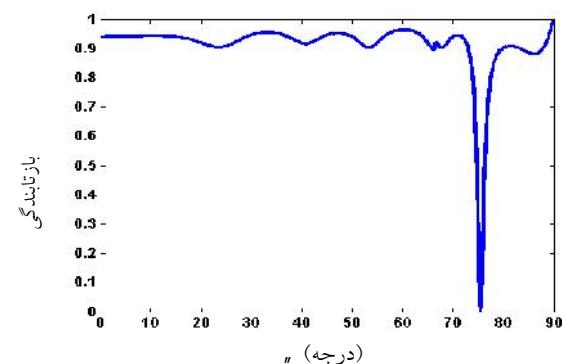
انتهای بلور یک لایه SiO_2 با ضخامت ۳۹۰ نانومتر به عنوان لایه نقص قرار داده شده است. برای تحریک پلاسمون های سطحی از جفت لایه فلزی نقره - طلا که به ترتیب دارای ضخامت های ۴۲ نانومتر و ۵ نانومتر می باشند، بعد از لایه نقص استفاده شده است. منبع نور در نظر گرفته شده در این کار لیزر هلیوم - نئون با طول موج ۶۳۳ نانومتر می باشد. بنابراین ثابت های دی الکتریک جفت لایه فلزی (نقره - طلا) در این طول موج به ترتیب عبارتند از: $v_s = -17/81 + 0/676i$ ، $v_g = -10/98 + 1/464i$ [۱۰]. ماده زیستی مورد استفاده سلول شاخص یورکات^۱، برای تشخیص بیماری سرطان خون است که در تماس با لایه طلا قرار داده می شود.

با توجه به این موضوع که اساس تشدید پلاسمون های سطحی، امواج میرایی است که از بازتاب کلی داخلی ایجاد می شوند، بنابراین در این حسگر زیستی نیز نور از طریق منشور (شیشه BK7) تحت زاویه « (که « باید بزرگتر از زاویه حد پاشد) به دستگاه تابیده می شود، موج وارد بلور فوتونی می شود و بعد از عبور از ساختار آن باعث تشدید پلاسمون های سطحی در مرز بین لایه طلا با ماده زیستی (طلا - آنالیت) می شود. با تحریک شدن امواج سطحی یک افت شدیدی در بازتابندگی دستگاه، برحسب زاویه تشدید پلاسمونی امواج سطحی، ایجاد می شود. با تغییر ضریب شکست ماده زیستی، زاویه تشدید پلاسمونی جابه جا می شود که با شناسایی این زاویه و با اندازه گیری تغییرات آن، می توان تغییرات ایجاد شده در ضریب شکست ماده زیستی را مشخص کرد. به عبارت دیگر طبق رابطه (۳)، که بردار موج پلاسمون های سطحی را سطحی را تعریف

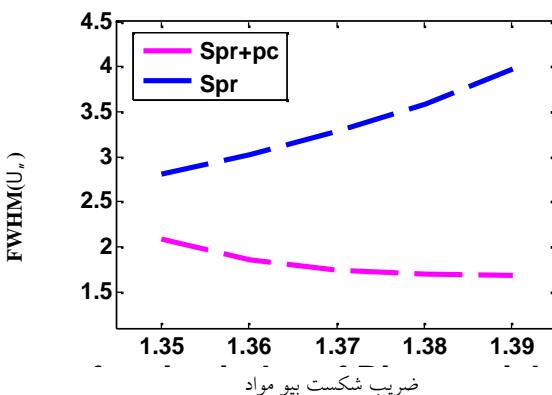
۱. Jurkat

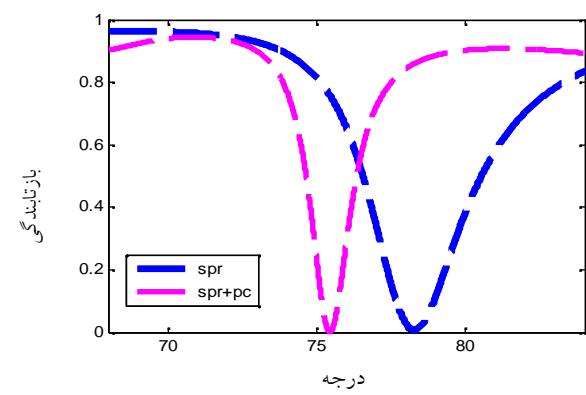
شکل ۴. (رنگی در نسخه الکترونیکی) جابه جایی زاویه تشدید پلاسمونی به ازای تغییرات ضریب شکست ماده زیستی.

شکل ۳. (رنگی در نسخه الکترونیکی) طیف بازتابندگی بر حسب تغییرات زاویه به ازای $d_g = 5 \text{ nm}$, $d_s = 42 \text{ nm}$, $d_{\text{TiO}_2} = 85 \text{ nm}$ و $d_{\text{SiO}_2} = 210 \text{ nm}$, $d_D = 390 \text{ nm}$.

شکل ۶. (رنگی در نسخه الکترونیکی) نمودار نیم‌پهنه‌ای طیف بازتابندگی بر حسب تغییرات ضریب شکست ماده زیستی.

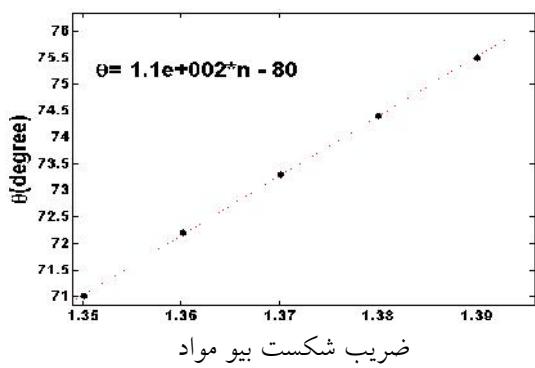
شکل ۵. (رنگی در نسخه الکترونیکی) مقایسه طیف بازتابندگی با و بدون بلور فوتونی. (spr: تشدید پلاسمون سطحی بدون بلور فوتونی. spr+pc: تشدید پلاسمون سطحی با بلور فوتونی).

به منظور کاهش نیم‌پهنه‌ای طیف بازتابندگی و افزایش قدرت تفکیک، از بلور فوتونی استفاده شده است (شکل ۵). با مشاهده شکل ۵ و مقایسه دو طیف بازتابندگی مربوط به ساختار حسگر زیستی در حضور و عدم حضور بلور فوتونی، نقش بلور فوتونی به طور آشکارا مشخص می‌شود، که نه تنها باعث کاهش نیم‌پهنا شده است بلکه باعث شده مقدار بازتابندگی در زاویه تشدید پلاسمون سطحی به صفر برسد. برای روشن تر شدن موضوع، نمودار تغییرات نیم‌پهنا بر حسب تغییرات ضریب شکست سلول شاخص یورکات از حالت سالم (۱۳۵) به حالت سرطانی (۱۳۹) در شکل ۶ رسم شده است. با توجه به شکل ۶ مشخص است که بلور فوتونی باعث کاهش نیم‌پهنا در زاویه تشدید پلاسمونی شده است که کاهش

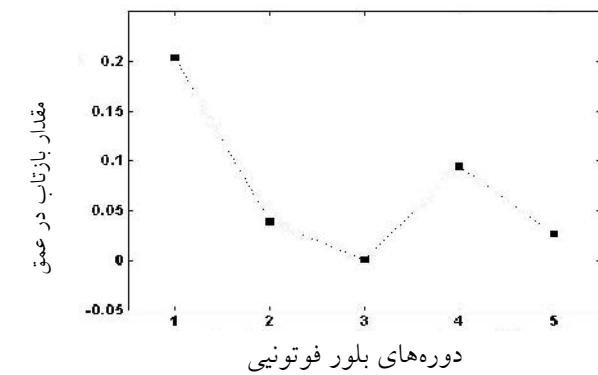
تیره‌ترین نقطه که متعلق به کمترین بازتابندگی در دستگاه می‌باشد در ضخامت‌های ۴۲ نانومتر برای نقره و ۵ نانومتر برای طلا اتفاق می‌افتد.

با انتخاب ضخامت‌های بهینه به دست آمده، با بررسی طیف بازتابندگی و رسم نمودار میزان تغییرات بازتابندگی بر حسب تغییرات زاویه، که در شکل ۳ نشان داده شده است، می‌توان زاویه‌ای که در آن، کمترین مقدار افت در بازتابندگی ایجاد می‌شود (زاویه تشدید پلاسمون سطحی) را به دست آورد. در این مقاله مقدار این زاویه برای ساختار طراحی شده درجه ۷۵,۵ درجه می‌باشد.

چنانچه قبله گفته شد با تغییر ضریب شکست ماده زیستی، زاویه تشدید پلاسمون جابه جا می‌شود. شکل ۴ میزان این جابه جایی را نشان می‌دهد.

شکل ۸. منحنی تغییرات ضریب شکست سلول بر حسب زاویه.

شکل ۷. نمودار تغییرات میزان بازتابندگی در زاویه تشدید پلاسمونی بر حسب تغییر دوره تناوب بلور فوتونی.

درجه جابه‌جایی در زاویه تشدید پلاسمونی ایجاد می‌کند. به این صورت می‌توان از این حسگر در تشخیص پیشرفت بیماری استفاده کرد. با توجه به این که مقدار ضریب شکست سلول‌های سالم و سرطانی مشخص می‌باشند، با اندازه‌گیری زاویه تشدید برای یک نمونه مجهول و با توجه به مقادیر به دست آمده می‌توان بیماری و میزان پیشرفت آن را پیش‌بینی کرد. اگر جابه‌جایی از حالت سالم که به ازای $n_b = 1/35$ حاصل می‌شود، برابر صفر باشد، فرد سالم بوده و هر چقدر به مقدار $4/4$ درجه نزدیک‌تر باشد پیشرفت بیماری بیشتر است. به طور کلی داریم سرطان $(4/4^{\circ}) \leq \Delta \leq (4/0^{\circ})$.

۴. نتیجه‌گیری

در این مقاله یک حسگر زیستی تشدید پلاسمونی با حساسیت بالا، با استفاده از ترکیب جفت لایه فلزی طلا-نقره و بلور فوتونی یک بعدی طراحی شده و حساسیت آن محاسبه گردیده است، که برابر $1/1$ درجه به ازای $0/0^{\circ}$ تغییر در ضریب شکست مواد زیستی است. در ادامه نشان داده شده است که از این حسگر می‌توان برای تشخیص پیشرفت بیماری‌ها نیز استفاده کرد و به عنوان نمونه روی سلول شاخص یورکات اعمال گردیده و نشان داده شده است برای سلول‌های سرطانی یورکات میزان جابه‌جایی در فرکانس تشدید $4/4$ درجه می‌باشد. پس برای نمونه‌های مجهول هر چقدر میزان جابه‌جایی متمایل به $4/4$ درجه باشد، بیماری وخیم‌تر است.

نیم‌پهنا، در ضریب شکست‌های بالاتر سلول‌های زیستی (سلول‌های سرطانی) بیشتر مشهود است که بیانگر کیفیت بالای این حسگر زیستی است. برای استفاده از بلور فوتونی در ساختار، باید تعداد لایه‌های متناوب بهینه بلور را که به ازای آن بازتابندگی به صفر می‌رسد تعیین شود. شکل ۷ بیانگر تغییرات میزان بازتابندگی در زاویه تشدید پلاسمونی به ازای تغییر دوره تناوب بلور فوتونی است. در طراحی این حسگر زیستی برای تعیین تعداد دوره تناوب بهینه، فقط تا ۵ دوره (۵ جفت لایه) بررسی شده است چون، بیشتر از این تعداد، از نظر هزینه ساخت مقرر نخواهد بود.

با توجه به شکل ۷ مشاهده می‌شود که وقتی بلور فوتونی متشكل از سه جفت لایه باشد، کمترین مقدار بازتابندگی (صفرا) و یا به عبارت دیگر بهینه‌ترین حالت را خواهیم داشت. در ادامه برای محاسبه حساسیت حسگر طراحی شده، شکل ۸ ارائه شده است.

حساسیت حسگر زیستی طراحی شده، با تعیین شبیه نمودار شکل ۸ محاسبه می‌شود. مقدار این حساسیت عبارت است از $1/1$ درجه جابه‌جایی در زاویه تشدید پلاسمونی به ازای $0/0^{\circ}$ تغییر در ضریب شکست ماده زیستی، که حساسیت بالایی است. شکل ۸ بیانگر این موضوع است که تفاوت ضریب شکست سلول شاخص یورکات در حالت سالم و سرطانی، که در این مقاله بررسی شده است، برابر $4/0^{\circ}$ است که با توجه به حساسیت حسگر طراحی شده، به اندازه $4/4$

مراجع

- Microsystems* **2** (2005) 1712.
8. B H Ong, X Yuan, S C Tjin, J Zhang, and H M Ng, *Sensors and Actuators B* **114** (2006) 1028.
 9. D Habauzit, J Chopineau, and B Roig, *Anal. Bioanal. Chem.* **387** (2007) 1215.
 10. M A Ordal, L L Long, R J Bell, S E Bell, R R Bell, R W Alexander, and C A Ward, *Appl. Optics* **22** (1983) 1099.
 11. A Stefan Maier, *Plasmonics Fundamentals and Applications*, Springer (2007).
 1. N Paras Prasad, “Introduction to Biophotonics”, John Wiley & Sons (2003).
 2. W Su, G Zheng, and X Li, *Optik* **124**, (2013) 5161.
 3. S A Darmanyan, M neviere, and A A Zakhidov, *Optics. Comm.* **225** (2003) 233.
 4. J Lagois, *Solid State Comm.* **39** (1981) 563.
 5. J Matsuura, M Fukui, and O Tada, *Solid State Comm.* **45** (1983) 157.
 6. M Fukui and H Dohi, *J. Phys. C* **17** (1984) 1783.
 7. X J Liang, A Q Liu, X M Zhang, P H Yap, T C Ayi and H S Yoon, *Solid-State Sensors, Actuators and*